

2012 m. gegužės 24 d., ketvirtadienis

Šveicarijos nustatytos leidimų gyventi šalyje išdavimo Lenkijos, Lietuvos, Latvijos, Estijos, Slovėnijos, Slovakijos, Čekijos Respublikos ir Vengrijos piliečiams kvotos

P7_TA(2012)0226

2012 m. gegužės 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Šveicarijos nustatytos leidimų gyventi šalyje išdavimo Lenkijos, Lietuvos, Latvijos, Estijos, Slovėnijos, Slovakijos, Čekijos Respublikos ir Vengrijos piliečiams kvotos (2012/2661(RSP))

(2013/C 264 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1972 m. liepos 22 d. Europos ekonominės bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos laisvosios prekybos susitarimą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 1999 m. birželio 21 d. Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl laisvo asmenų judėjimo ⁽²⁾, ypač į jo I priedą dėl laisvo asmenų judėjimo ir III priedą dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo,
 - atsižvelgdamas į 2004 m. spalio 26 d. pasirašytą Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo protokolą dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos prisijungimo prie šio susitarimo joms įstojus į Europos Sąjungą ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 27 d. pasirašytą Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo protokolą dėl į Europos Sąjungą įstojusių Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos prisijungimo prie šio susitarimo ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją „EEE ir Šveicarijos ryšiai: visiško vidaus rinkos sukūrimo kliūtys“ ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 14 d. Tarybos išvadas dėl ES santykių su Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalimis,
 - atsižvelgdamas į Šveicarijos Federalinės Tarybos 2012 m. gegužės 18 d. sprendimą dėl apsaugos išlygos taikymo aštuonioms ES valstybėms narėms,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 14 d. ir gegužės 16 d. klausimus Komisijai dėl Šveicarijos nustatytų leidimų gyventi šalyje išdavimo Lenkijos, Lietuvos, Latvijos, Estijos, Slovėnijos, Slovakijos, Čekijos Respublikos ir Vengrijos piliečiams kvotų (O-000113/2012 – B7-0115/2012 ir O-000115/2012 – B7-0116/2012),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Šveicarijos Federalinė Taryba nusprendė nuo 2012 m. gegužės 1 d. taikyti kiekybinius apribojimus dėl B kategorijos leidimų gyventi šalyje iki penkerių metų Lenkijos, Lietuvos, Latvijos, Estijos, Slovėnijos, Slovakijos, Čekijos Respublikos ir Vengrijos piliečiams;

⁽¹⁾ OL L 300, 1972 12 31, p. 189.

⁽²⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 6.

⁽³⁾ OL L 89, 2006 3 28, p. 30.

⁽⁴⁾ OL L 124, 2009 5 20, p. 53.

⁽⁵⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 18.

2012 m. gegužės 24 d., ketvirtadienis

- B. kadangi priimdamos šį sprendimą Šveicarijos institucijos priminė vadinamąją apsaugos išlygą, įtvirtintą 1999 m. susitarimo 10 straipsnyje, pagal kurią Šveicarijai leidžiama taikyti šias ribojamąsias priemones, jei per nustatytus metus suteiktų leidimų gyventi skaičius didesnis nei trijų ankstesnių metų vidurkis mažiausiai 10 proc.; kadangi Šveicarijos institucijos paskelbė, kad tokia padėtis susidarė minėtų aštuonių Europos Sąjungos (ES) valstybių narių piliečių atveju;
- C. kadangi pagal apsaugos išlygą, kurią priminė Šveicarijos institucijos, įrašytą 1999 m. susitarimo 10 straipsnyje, nenumatyta jokio skirstymo pagal pilietybę, kai reikia nustatyti leidimų gyventi skaičiaus viršutinės ribas arba šių leidimų kvotas, ir kalbama apie Europos bendrijos samdomus ir savarankiškai dirbančius asmenis;
- D. kadangi minėtų aštuonių valstybių narių, įstojusių į ES 2004 m., atžvilgiu Šveicarija taikė kiekybinius apribojimus iki 2011 m. balandžio 30 d., kaip buvo leidžiama pagal 2004 m. protokolą; kadangi taikoma 1999 m. susitarimo 10 straipsnio 4 dalis dėl pereinamojo laikotarpio pabaigos;
- E. kadangi į situaciją reikia žvelgti platesniu mastu, nes Šveicarijos institucijos ėmėsi priemonių, kurios kenkia jau pasiektai dvišalių susitarimų įgyvendinimo pažangai ir dėl kurių Parlamentas jau išreiškė savo susirūpinimą 2010 m. rugsėjo mėn. rezoliucijoje;
- F. kadangi Šveicarija priėmė kai kurias vadinamąsias papildomas priemones, taikomas su Susitarimu dėl laisvo asmenų judėjimo (angl. FMPA), kurios ES įmonėms, o būtent mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), gali trukdyti teikti paslaugas Šveicarijoje, ir kadangi pagal Teisingumo Teismo praktiką kai kurios iš šių papildomų priemonių gali būti priimtinos tik jei jos proporcingai saugo bendrąjį interesą, kuris dar nėra ginamas paslaugų teikėjų kilmės valstybėje;
- G. kadangi kai kurios iš šių papildomų priemonių yra neproporcingos palyginti su numatytais tikslais, pavyzdžiui, įpareigojimas pateikti išankstinį pranešimą per aštuonių dienų laukimo laikotarpį, reikalavimas prisidėti prie trišalės komisijos reikalavimų vykdymo išlaidų ir įpareigojimas užsienio įmonėms, teikiančioms tarpvalstybines paslaugas, pateikti finansinio sąžiningumo garantiją; kadangi šios priemonė sukelia ypač daug sunkumų MVĮ, norinčioms teikti paslaugas Šveicarijoje;
- H. kadangi Šveicarijos institucijos, pažeisdamos Susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo nuostatas, nusprendė neleisti Vokietijos ir Austrijos taksai imti keleivius Šveicarijos oro uostuose;
- I. kadangi šie klausimai ne kartą buvo aptariami su Šveicarija Jungtiniame komitete, įsteigtame pagal Susitarimą dėl laisvo asmenų judėjimo; kadangi Jungtinis komitetas negalėjo išspręsti šių klausimų;
- J. kadangi leidžiami tik riboti Susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo pakeitimai siekiant suderinti jį su ES teisės aktų raida laisvo asmenų judėjimo srityje; kadangi Susitarimui dėl laisvo asmenų judėjimo trūksta veiksmingo priežiūros ir teisminės kontrolės mechanizmo, panašaus į mechanizmus, taikomus ES ir EEE;

Šveicarijos nustatytos leidimų gyventi šalyje išdavimo kvotos ES piliečiams

1. labai apgailestauja, kad Šveicarijos institucijos nusprendė vėl taikyti kiekybinius apribojimus dėl ilgalaikių leidimų gyventi šalyje, suteikiamų ES piliečiams, kurie yra aštuonių valstybių narių, įstojusių į ES 2004 m., piliečiai, taigi, ribojamas laisvas žmonių judėjimas, numatytas pagal 1999 m. susitarimą su ES;
2. mano, kad šis sprendimas yra diskriminacinis ir neteisėtas, nes nėra teisinio pagrindo taikyti tokį skirstymą pagal pilietybę galiojančiose Šveicarijos ir ES sutartyse; ragina Šveicarijos institucijas peržiūrėti savo sprendimą ir nustoti taikyti apsaugos išlygą;

2012 m. gegužės 24 d., ketvirtadienis

3. pažymi, kad nesilaikoma taisyklių dėl 1999 m. susitarimo 10 straipsnio 4 dalies nuostatų, papildytų 2004 m. protokolu, taikymo;
4. džiaugiasi dėl laiku pateikto ir kritiško Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Europos Komisijos pirminko pavaduotojos pareiškimo, kuriuo ji ragina savo tarnybas imtis visų reikiamų veiksmų, kurių reikia siekiant paprašyti Šveicarijos institucijų panaikinti savo sprendimą;
5. pažymi, kad Šveicarija išplėtė laisvo judėjimo teises Bulgarijos ir Rumunijos piliečiams II protokole 2008 m.; vis dėlto apgailestauja, kad pagal susitarimą numatytas iki septynerių metų trukmės pereinamasis laikotarpis; nepitaria tam, kad 2011 m. gegužės mėn. Šveicarijos vyriausybė nusprendė pratęsti pereinamąjį laikotarpį bulgarams ir rumunams iki 2014 m. gegužės 31 d.;
6. mano, kad, užuot taikę ribojamąsias priemones pagal galiojančią sistemą, abi šalys turėtų siekti parengti tinkamesnę, veiksmingesnę ir lankstesnę bendradarbiavimo sistemą siekiant palengvinti laisvą asmenų judėjimą; ragina Komisiją iškelti šį klausimą Šveicarijos institucijoms pirmai progai pasitaikius ir įtraukti šį punktą į Jungtinio komiteto, įsteigto pagal minėtą susitarimą, artimiausio posėdžio darbotvarkę;

Visiško vidaus rinkos sukūrimo kliūtys

7. prašo Komisijos nurodyti, kokių veiksmų imtasi nuo tada, kai priimta 2010 m. rugsėjo 7 d. Parlamento rezoliucija, siekiant išspręsti problemas, susijusias su papildomomis priemonėmis, dėl kurių MVĮ iš ES sunku teikti paslaugas Šveicarijoje, ir įtikinti Šveicarijos institucijas panaikinti taisykles, pagal kurias užsienio įmonės, teikiančios tarpvalstybines paslaugas, įpareigojamos pateikti finansinio sąžiningumo garantiją;
8. susirūpinęs dėl Šveicarijos Federalinės Tarybos sprendimo iširti papildomas priemones;
9. pakartoja savo susirūpinimą dėl padėties Šveicarijos oro uostuose, kur dėl Šveicarijos institucijų atsisakymo Vokietijos ir Austrijos taksi neleidžiama imti keleivių, ir ragina Komisiją iširti, ar šis sprendimas atitinka Susitarimą dėl laisvo asmenų judėjimo;
10. apgailestauja, kad susitarime neatsižvelgiama į Direktyvą 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje; ragina energingiau priimti susitarimus su vidaus rinka susijusiose srityse siekiant ES teisyno vystymosi;
11. mano, kad siekiant tolesnio Šveicarijos dalyvavimo bendrojoje rinkoje vystymosi būtina, kad pagal ekonomines taisykles abiejų šalių ūkio subjektams būtų sudaryta skaidresnė ir nuspėjamesnė aplinka;
12. ragina toliau daryti pažangą ieškant horizontaliųjų sprendimų dėl klausimų, susijusių su tuo, kad reikia energingai derinti susitarimus su besivystančiu teisyne, vienodai suprasti susitarimus, kad reikalingi nepriklausomos priežiūros ir teismo vykdomo mechanizmai, ginčų sprendimo tvarka, kurios negalima būtų skaidyti, kad reikalingas sprendimų priėmimo sistemos skaidrumas ir ryšys tarp jungtinių komitetų;
13. pabrėžia, kad siekiant gero vidaus rinkos veikimo svarbu, jog kontrolės mechanizmo atitiktis siektų toliau nei tik nacionalinės priemonės;

2012 m. gegužės 24 d., ketvirtadienis

14. teigia, kad yra pasirengęs remti ES ir Šveicarijos santykių gilinimą siekiant nugalėti kliūtis, su kuriomis susiduria abi šalys;

*

* *

15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Šveicarijos vyriausybei ir parlamentui.

Venesuela: galimas pasitraukimas iš Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos

P7_TA(2012)0227

2012 m. gegužės 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl galimo Venesuelos pasitraukimo iš Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos (2012/2653(RSP))

(2013/C 264 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Venesuelos, t.y. 2007 m. gegužės 24 d. rezoliuciją dėl Venesuelos dėl kanalo „Radio Caracas TV“ atvejo ⁽¹⁾, 2008 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl politinių teisių atėmimo ⁽²⁾, 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl Manuelio Rosaleso atvejo ⁽³⁾, 2010 m. vasario 11 d. rezoliuciją dėl Venesuelos ⁽⁴⁾ ir 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl Marijos Lourdes Afiuni atvejo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Amerikos žmogaus teisių ir pareigų deklaraciją, kuria buvo oficialiai pradėta taikyti Amerikos šalių žmogaus teisių apsaugos sistema (angl. IAHR) ir atsižvelgdamas į Amerikos valstybių organizacijos (AVO) Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos įsteigimą 1959 m., kuriai Venesuela priklauso nuo 1977 m. ir į Amerikos šalių žmogaus teisių apsaugos sistemos įsteigimą 1979 m. teisės aktu,
- atsižvelgdamas į Amerikos šalių žmogaus teisių teismo įsteigimą 1979 m., kurio narė Venesuela yra nuo 1981 m.,
- atsižvelgdamas į savo rezoliucijas, 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjams palankių ES politikos priemonių ⁽⁶⁾ ir 2012 m. balandžio 18 d. rezoliuciją dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje, įskaitant poveikį strateginei ES žmogaus teisių politikai ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro atstovo spaudai Ruperto Colville 2012 m. gegužės 4 d. išreikštus nuogastavimus dėl galimo Venesuelos pasitraukimo iš IACHR,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,

⁽¹⁾ OL C 102 E, 2008 4 24, p. 484.

⁽²⁾ OL C 15 E, 2010 1 21, p. 85.

⁽³⁾ OL C 212 E, 2010 8 5, p. 113.

⁽⁴⁾ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 69.

⁽⁵⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 130.

⁽⁶⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 69.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0126.